

νάφη τὴν Οὐασιγκτῶνα καὶ τὸν Ἀγ. Φραγκίσκον. Τὸ αἷμα κυκλοφορεῖ συγχρόνως¹ καὶ κανονικῶς ἐν πάσαις ταῖς ἀρτηρίαις.

Παρά πάναν τὴν εὐρύτητα τοῦ ἐδάφους του, ὁ Ἀμερικανὸς στενοχωρεῖται· ἀγοράζει λοιπὸν κτήσεις ρωσικὰς, ἐποφθαλμιᾷ εἰς τὸ Μεξικόν, τὸ Καναδά, τὴν Κούβαν, ἀλλὰ περιμένει νὰ τὰ ἀρπάσῃ ἀναιμωτεῖ. Ὅπου ὁ καρπὸς εἶναι ὠριμος καὶ ἔτοιμος νὰ καταπέσῃ ἀπὸ τοῦ δένδρου, ἐκεῖ γρηγορεῖ καὶ ὁ Ἀμερικανός, οὐδὲν ἄλλο ποθῶν ἢ νὰ εὐρύνῃ τὴν πατρίδα του μέχρι τοῦ κόλπου τοῦ Παναμᾶ. Ὅποταν διατρηθῇ καὶ ὁ ἰσθμὸς, τὸ κράτος τοῦτο θὰ ἐξισωθῇ πρὸς ὀλόκληρον ἡπειρον. Ἡ δεσπόζουσα φυλὴ δὲν ἀναστέλλεται πλέον, θάττον δὲ ἡ βράδιον θὰ ἀποδείξῃ τὴν βόρειον Ἀμερικὴν πατρίδα Λευκῶν, διότι ὁ σημεῖραι μὲν ἐκλείπουσι Μαῦροι, Ἰνδιανοὶ, Σῖναι, οὐδαμῶς δὲ ὀνεῖ ὁ Ἀμερικανὸς νὰ ἀποκόπῃ τὰ σαπρὰ μέλη τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ σώματος. Ἡ θέσις τῆς βορείου Ἀμερικῆς εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων, ὡς συνδέουσα πάντα τὰ κλίματα καὶ τὰ προϊόντα. Μετέρχεται ἅπαντα τῆς ἐμπορίας τὰ εἶδη, ὡς ἡ Ἀγγλία, ἀλλὰ δὲν ἀναγκάζεται νὰ πορίζηται ζάκχαρι καὶ ὀρύζιον ἐξ Ἰνδικῆς. Ἐν ταῖς δυτικαῖς πεδιάσι φέεται τοσοῦτος σίτος, ὥστε ἡ Σιάχος κατέστη πρῶτος σιτοβολῶν τῆς ὑψηλίου. Τὰ ὄρη τῆς εἶναι ἀνεξάντλητος πηγὴ χρυσοῦ. Ἐν Πιτσοῦργῃ ὑπάρχει ἀφθονέστατος ὁ σίδηρος, ὡς ἐν Πενσυλβανίᾳ τὸ πετρέλαιον, ἐν Μαρυλάνδῃ τὰ καπνὰ, ἐν Γεωργίᾳ ὁ βάμβαξ, ἐν Λουϊσιάνῃ τὸ σάκχαρι καὶ ἐν Καλιφορνίᾳ πᾶν εἶδος προϊόντος. Ἄλλ' ἐν τῇ θαυμαστῇ χώρᾳ ταύτῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς εὐφύας, τῆς φιλοπονίας, τοῦ θάρρους του παράγει πλοῦτον μείζονα αὐτῆς τῆς φύσεως. Ἡ βορείου Ἀμερικῆς εἶναι Ὀμοσπονδία πολιτειῶν, ἣν πρέπει νὰ εὐλαβῆται ὀλος ὁ λοιπὸς κόσμος.¹

[Abendpost].

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

[Ἐκ τῶν τοῦ G. Gérard].

Εἶνε ὄντως περίεργον, ὅτι ἀνευρίσκει τις τὸν βάρβαρον τοῦτον νόμον παρά λαοὺς ὀλος διαφορετικοῖς ὡς πρὸς τὸ κλίμα, τὴν φυλὴν καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ ἐν οὐδεμιᾷ πρὸς ἀλλήλους σχέσει εὐρισκόμενοις.

Ἡ ἐκδικήσις δὲν εἶνε, ὡς ὑπὸ πολλῶν πιστεύεται, φυτὸν μόνον ἐπὶ τῆς νήσου Κορσικῆς φόμενον, καθὸσον τοῦτο βλαστάνει ἐπὶ τε τῶν χωρῶν τῆς ἀριτῆρας Ἀφρικῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κοιλάδων τοῦ Καυκάσου, παρά τε τῷ Ἀραβί ὡς καὶ παρά τῷ ὀρεινῷ Τσερκέζῳ καὶ Κιρκασίῳ.

Καθὸς τις ἐδολοφονήθη. Ἐὰν ἀφῆκεν υἱὸν μικρᾶς ἡλικίας, τὸ πρῶτον πράγμα ὅπερ διδάσεται οὗτος παρά τῆς μητρὸς του εἶνε τὸ ὀ-

νομα τοῦ δολοφόνου. Μόλις τὸ παιδίον ἀνδρωθῇ, ἡ μήτηρ του ἐγγειρίζουσα αὐτῷ ὄπλον τι τὸν προτρέπει εἰς ἐκδικήσιν διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων ὀλος Σπαρτιατικῶν. «Ἵταγε νὰ ἐκδικήσῃς τὸν πατέρα σου».

Ἐὰν ἔχη μόνον θυγατέρα κηρύττει ὅτι οὐδόλως ἀπαιτεῖ προῖκα δι' αὐτήν, ἀλλ' ὅτι προσφέρει τὴν χεῖρα τῆς νέας, εἰς ἐκεῖνον ὅστις θέλει φονεύσει τὸν δολοφόνον τοῦ πατρὸς τῆς.

Παρά Κορσικανοῖς ὁ αἵμοσταγῆς χιτῶν τοῦ θύματος διατρεῖται μετὰ θρησκευτικῆς ὄντως εὐλαβείας. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν οὗτος ἐκτίθεται ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν τέκνων ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων ὑπὸ τὰ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν, ὅπως ἀναζωπυρῆσαι παρ' αὐτοῖς τὸ αἴσθημα τοῦ μίσους καὶ ἐξεγείρει τὸ πάθος τῆς ἐκδικήσεως.

Μόλις τὸ παιδίον ἐνηλικιωθῇ, παραδίδεται αὐτῷ μετὰ εἶδους τινος τελετῆς ὁ τελευταῖος χιτῶν τοῦ πατρὸς του, τοῦθ' ὅπερ καλοῦσι κληρονομίαν αἵματος. Οὐαί εἰς τὸν ἀποποιοῦμενον τὴν κληρονομίαν ταύτην, καθὸσον παρευθῆς καθίσταται ἐπικατάρατος καὶ ἀτιμάζεται ἐς αἰεὶ.

Μετὰ τὸν φόνον μέλους τινος τῆς οἰκογενείας, οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι συνέρχονται εἰς συνέλευσιν· ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀπ' εὐθείας κληρονομος, οὔτοι δι' ἀμοιβαίου ὀρκου, ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθῶσι τὸν φονέα μέχρι τελείας αὐτοῦ ἐξοντώσεως. Ἡ οἰκογενειακὴ τιμὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ εὐλαβοῦς τούτου καθήκοντος, ἢ δὲ πρὸς τοῦτο θηριώδης ἐπιμονὴ χαρακτηρίζει ἰδίως τὸν ὀρεινὸν κάτοικον τοῦ Καυκάσου.

Ἐτερον χαρακτηριστικὸν λίαν ἀξιοσημείωτον ὅπερ εἶνε κοινὸν ἐν τε τῇ Ἀλγερίᾳ καὶ τῷ Καυκάσῳ, εἶνε τὸ δικαίωμα ὅπερ δίδεται εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ νὰ παρεμβαίη εἰς τὰς αἱματηρὰς ῥήξεις· συνάμα αὐτῇ ἔχει καὶ ἔτερον προνόμιον τοῦ νὰ σώζῃ τὸν δυστυχεῖ ἐκεῖνον ὅστις περιμένει ἐξ αὐτῆς τὴν σωτηρίαν του.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἀρκεῖ μόνον νὰ ριφθῇ ἄσκεπῆς καὶ με λυτὴν κόμην πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἰσχυροτέρου, ὅπως παρευθῆς τὰ ὄπλα καταπέσωσιν ἐκ τῶν χειρῶν τῶν μαχομένων.

Ὅσον διὰ τὸ προνόμιον ὅπερ ἔχει, τοῦ νὰ δύναται δηλαδὴ νὰ σώζῃ ἄνθρωπον ἐν κινδύνῳ εὐρισκόμενον, ἀρκεῖ μόνον νὰ τῷ ῥίψῃ τὸν πέπλον τῆς, ὅπως ἐπιτευχθῇ τὸ τοιοῦτον. Ὅ δὲ ἀπειλούμενος καθίσταται ἱερός, ἐὰν διωκόμενος καταφύγῃ εἰς τὸν θάλαμον γυναικὸς τινος ἢ ψαύσει τὸ ἄκρον τοῦ ἐνδύματός τῆς.

Αἱ Καθὸς γυναῖκες εἰσι τόσον ὑπερήφανοι διὰ τὸ δικαίωμά των αὐτό, ὥστε πολλὰκις χάριν τούτου θυσιάζουσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐκδικήσεως. Διηγοῦνται ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου τὴν διαγωγὴν νέας τινος χάρας παρευρεθείσης εἰς τινα ἔριδα μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς καὶ τοῦ φονέως τοῦ συ-